

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/165/2020
Identifikačné číslo spisu: 6719201646
Dátum vydania rozhodnutia: 27.10.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Petříková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6719201646.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Q. N., bývajúceho v U., zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, proti žalovanej s Autoleasing SK, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 46 806 491, zastúpenej advokátskou kanceláriou Nosko & Partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Podjavorinskej 2, o určenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 10Csp/26/2019, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. februára 2020 sp. zn. 14Co/203/2019, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. februára 2020 sp. zn. 14Co/203/2019 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 17. júla 2019 č. k. 10Csp/26/2019-114 žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, zamietol (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % (výrok II.). Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá Zmluva o úvere č. V. 8. januára 2016, pričom súd túto zmluvu vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú (typovú, formulárovú). Zároveň mal za preukázané, že 8. januára 2016 bola pri tom istom rokovaní uzavretá aj kúpna zmluva, kde ako predajca vystupovala firma AUTO DISKONT s. r. o., ktorá pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy vystupovala za veriteľa a ako kupujúci tu figuroval žalobca s tým, že predmetom tejto kúpnej zmluvy bol prevod vlastníckeho práva z kupujúceho na predávajúceho. Predmetom prevodu bolo osobné motorové vozidlo Citroën C4 Grand Picasso, EČV: C., za kúpnu cenu 6.174 eur, ktorej časť bola predávajúcemu uhradená v hotovosti pri podpise tejto zmluvy, a to v sume 684,80 eur a zvyšná časť kúpnej ceny mala byť uhradená prostredníctvom predmetného úveru z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX v sume 5.489,20 eur. S poukazom na tieto skutočnosti dospel súd prvej inštancie k názoru, že ohľadne týchto 2 zmlúv boli splnené podmienky definované v § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé. Súd prvej inštancie následne zamerl pozornosť na posúdenie žaloby z vecnej stránky. Uviedol, že žalobca tvrdil, že

predmetná úverová zmluva neobsahovala všetky obligatórne náležitosti vyžadované v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorých absencia spôsobuje, že predmetný spotrebiteľský úver sa má považovať za bezúročný a bezpoplatkový, súd sa s týmto právnym názorom žalobcu nestotožnil, keď žalobca namietal, že predmetná úverová zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v tom zmysle, že jednotlivé splátky neboli rozpisované zvlášť na istinu, úrok, resp. iné poplatky, resp. že zmluva neobsahovala uvedenie termínu konečnej splatnosti formou uvedenia konkrétneho dátumu. Súd prvej inštancie konštatoval, že je nesporné, že neoddeliteľnou súčasťou predmetnej úverovej zmluvy tvoriacu jej prílohu, tak ako to priamo vyplýva aj zo znenia úverovej zmluvy, bol splátkový kalendár, ktorý žalobca obdržal pri podpise predmetnej úverovej zmluvy, čo potvrdil žalobca svojím podpisom na predmetnom splátkovom kalendári a túto skutočnosť v konaní ani nerozporoval, čiže nejednalo sa o prípad, kedy by spotrebiteľovi bol zasielaný splátkový kalendár až dodatočne a teda o skutočnostiach v ňom uvádzaných by sa bol spotrebiteľ dozvedel až po uzavretí spotrebiteľskej zmluvy, ale naopak v súdnej veci žalobca najneskôr v čase podpisu predmetnej úverovej zmluvy mal vedomosť o dátume splatnosti každej jednej splátky, počnúc 1. splátkou a končiac poslednou 72. splátkou, keďže v tomto splátkovom kalendári je uvedený dátum splatnosti každej splátky s uvedením príslušného dňa, mesiaca a roku, a teda aj termínu konečnej splatnosti úveru, ktorý korešponduje s dátumom splatnosti poslednej 72. splátky, t. j. 8. januára 2022. Pokiaľ žalobca zdôvodňoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného spotrebiteľského úveru s poukazom na to, že v tejto úverovej zmluve mala byť nesprávne uvedená celková výška spotrebiteľského úveru, a to vzhľadom na to, že v kúpnej zmluve, uzavretej 8. januára 2016, bola uvedená časť kúpnej ceny, ktorá mala byť hradená z úveru vo výške 5.489,20 eur a preto táto čiastka mala byť aj výškou poskytnutého úveru v zmysle predmetnej úverovej zmluvy a pokiaľ v predmetnej úverovej zmluve je ako výška úveru uvedená čiastka 6.163,20 eur, je táto uvedená nesprávne, a v súvislosti s tým mala byť nesprávne uvedená aj RPMN v neprospech spotrebiteľa, keďže pokiaľ by bola v zmluve uvedená ako výška úveru čiastka 5.489,20 eur, RPMN by mala byť v zmluve uvedená v sume 21,07 %, pri celkovej dojednanej čiastke na zaplatenie v sume 9.300,24 eur a nie 15,67 %, ako je uvádzaná RPMN v predmetnej úverovej zmluve. Súd prvej inštancie sa ani s týmto právnym názorom žalobcu nestotožnil. Uviedol, že z obsahu úverovej zmluvy jednoznačne vyplýva celková dojednaná výška úveru v sume 6.163,20 eur s tým, že síce predmetný spotrebiteľský úver bol účelovo viazaný, a to na obstaranie tam uvedeného predmetu financovania, ktorým bolo predmetné motorové vozidlo Citroën C4 Grand Picasso Diesel 1,6 HDi, avšak toto zmluvné dojednanie bolo podľa názoru súdu potrebné aj vzhľadom na vzájomnú závislosť oboch predmetných zmlúv vykladať aj s ohľadom na vystavenú faktúru č. U., ktorou bol fakturovaný predaj osobného automobilu Citroën C4 Grand Picasso 1,6 HDi vrátane doplnkového zákazníckeho servisu a Carlife Garancia 6 s tým, že celková fakturovaná suma aj za tieto doplnkové plnenia bola v celkovej výške 6.848 eur, čo zase korešponduje s kúpnu cenou vozidla uvedenej v predmetnej úverovej zmluve. Túto faktúru žalovaná tiež prevzala najneskôr v čase uzatvárania predmetnej úverovej zmluvy, tak ako to vyplýva aj z konkrétneho času, ktorý je na tejto faktúre uvedený ako čas odovzdania vozidla. Súd prvej inštancie konštatoval, že základné náležitosti úverovej zmluvy sú v nej prehľadne uvedené vo forme tabuľky na 1. strane, kde je tak uvedená kúpna cena vozidla, ako i celková výška úveru a tiež celková čiastka zaplatená klientom a rovnako aj výška a počet jednotlivých splátok, čiže základné údaje mal žalobca bez akýchkoľvek pochyb možnosť získať bez toho, aby tieto informácie musel práčne vyhľadávať v texte zmluvy, či dokonca vo všeobecných obchodných podmienkach. Vzhľadom na uvedené sa súd prvej inštancie nestotožnil s tvrdením žalobcu, že v predmetnej úverovej zmluve bola nesprávne uvedená celková výška spotrebiteľského úveru a v tej súvislosti aj RPMN v neprospech spotrebiteľa, na základe čoho by mal byť predmetný úver bezúročný a bez poplatkov, a preto súd s poukazom na tieto skutočnosti žalobu v celom rozsahu zamietol.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 18. februára 2020 sp. zn. 14Co/203/2019 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a rozhodol, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanej trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov konania. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcu dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov.

Právne posúdenie vecí zo strany súdu prvej inštancie, že úverovú zmluvu nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov, je podľa názoru odvolacieho súdu správne. Dôvodil tým, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nepochybne zaoberal otázkou jednak úverovej zmluvy, ako aj kúpnej zmluvy, pričom posudzoval tieto zmluvy aj s prihliadnutím na ustanovenie § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Náležite v odôvodnení svojho rozhodnutia objasnil, na základe akých skutkových zistení a pri akom právnom posúdení dospel k záveru, že hoci predmetná kúpna zmluva, ako i predmetná úverová zmluva sú vzájomne závislými zmluvami, vo vzťahu k poskytnutej výške úveru je potrebné vychádzať pri právnom posúdení z úverovej zmluvy, na základe ktorej úverovej zmluvy, ktorá bola stranami sporu riadne dojednaná a podpísaná, bol poskytnutý úver, pričom zdôraznil aj okolnosť doplnkového plnenia poskytovaného pri predaji motorového vozidla, pričom z úverovej zmluvy je nepochybne zrejmá výška poskytnutého úveru vo výške 6.163,20 eur. Odvolací súd sa nestotožnil s tým, že výška kúpnej ceny motorového vozidla, ako aj výška zaplatenej časti kúpnej ceny motorového vozidla žalobcom v hotovosti nepochybne vyplýva z kúpnej zmluvy, výška poskytnutého úveru za obstaranie motorového vozidla nepochybne vyplýva z úverovej zmluvy. Rovnako mal za nepochybné, že žalobcovi bola odovzdaná zároveň aj faktúra, ktorou bola fakturovaná výška kúpnej ceny motorového vozidla s prihliadnutím na už zaplatenú čiastku kúpnej ceny úhradou v hotovosti žalobcom, ako aj doplnkové služby špecifikované vo faktúre tak, ako to podrobne v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza aj súd prvej inštancie. Aj pri minimálnej ostražitosťi zo strany žalobcu ako spotrebiteľa v prípade, že žalobca nesúhlasil s výškou poskytnutého úveru, uvedeného v úverovej zmluve, resp. nesúhlasil alebo nemal záujem s poskytnutím doplnkových služieb, bolo na rozhodnutí žalobcu, či pristúpi k uzavretiu takejto úverovej zmluvy. Správne tiež súd prvej inštancie konštatoval možnosť odstúpenia žalobcu v postavení spotrebiteľa od úverovej zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia úverovej zmluvy, pričom aj zo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere (dodatok je v spise na č. l. 46) vyplýva, že žalobca bol o práve na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere v lehote 14 dní pred podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere poučený. Ďalej konštatoval, že vo vzťahu k listinám, ktoré žalobca pripojil k odvolaniu, dôvodiac, že v súdnej veci existuje dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 366 písm. d/ CSP, podľa ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Uvádza, že len okolnosť, že samotné čestné prehlásenia boli jednotlivými osobami datované dátumami po rozhodnutí súdu prvej inštancie, s prihliadnutím však na skutočnosť, že či už úverové zmluvy, ako aj kúpne zmluvy, ktoré boli pripojené k týmto čestným prehláseniam, boli uzatvorené v období niekoľko rokov pred rozhodnutím súdu, resp. čestným vyhlásením tej-ktorej fyzickej osoby, nemožno považovať za novotu v odvolacom konaní v zmysle § 366 písm. d/ CSP, a to práve z dôvodu existencie zmluvných vzťahov, ku ktorým sa čestné prehlásenia viažu v trvaní niekoľko rokov pred rozhodnutím súdu prvej inštancie. Preto odvolací súd na tieto žalobcom navrhnuté dôkazy nemohol prihliadnuť a nemohol ich odvolací súd považovať ani za novoty v odvolacom konaní. Vo vzťahu k žalobcom namietanej absencii ďalšej náležitosti úverovej zmluvy, a to termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, odvolací súd v plnom rozsahu poukázal na odôvodnenie súdu prvej inštancie a súdom prijatý záver, keď súd prvej inštancie dospel k záveru s prihliadnutím na zistený skutkový stav, že nemožno sa stotožniť s právnym názorom žalobcu, že zmluva neobsahovala uvedenie termínu konečnej splatnosti formou uvedenia konkrétneho dátumu. Vzhľadom už na vyššie uvedené, že právne a skutkové závery, na základe ktorých súd prvej inštancie meritórne rozhodol a žalobcu zamietol, boli vecne správne, preto odvolací súd po oboznámení sa s dôvodmi odvolania a zvážení všetkých relevantných skutočností rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil poukazom na § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP, v zmysle ktorých rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, od ktorej sa odvolací súd odklonil, prípadne ktorá nebola doposiaľ riešená dovolacím súdom a to od otázky, „či zmluva o úvere č. V. z 8. januára 2016 uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou obsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, písm. g/, písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj „zák. č. 129/2010 Z. z.“) platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zákonom aprobovaným spôsobom, alebo uvádzané náležitosti v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú a spotrebiteľský úver je

považovaný za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/, písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z.“. Dovolateľ uviedol, že termín konečnej splatnosti musí byť určený konkrétnym dátumom. V zmluve nie je uvedený konkrétny dátum predstavujúci termín konečnej splatnosti úveru. Má za to, že v zmluve sa nenachádza zmienka o informácii, kde by sa mal nachádzať údaj o termíne konečnej splatnosti. K celkovej výške spotrebiteľského úveru „RPMN“ dovolateľ uviedol, že žalovaná svojvoľne zmenila v zmluve o úvere výšku úveru na 6.163,20 eur oproti výške úveru dohodnutej v kúpnej zmluve. Zároveň poukázal na rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 3Sžo/19/2012, sp. zn. 8Sžo/2/2013, sp. zn. 5Sžo/21/2013, sp. zn. 5Sžo/32/2014, sp. zn. 6Sžo/61/2014 a sp. zn. 7Sžo/61/2014.

4. Žalovaná navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol. Uviedla, že v danom prípade sa nejedná o otázku zásadného právneho významu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) preskúmal vec a zistil, že sú splnené procesné podmienky prejednaní veci. Dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Vec preskúmal a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné, k čomu uvádza nasledovné :

6. Právo na prístup k dovolaciemu súdu nie je absolútne. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a tejto jeho mimoriadnej povahe zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, prísne regulovanej Civilným sporovým poriadkom. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, len ak to zákon pripúšťa, pričom prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

7. V zmysle § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Podľa 432 ods. 1 CSP možno dovolanie, ktoré je prípustné podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Právnym posúdením sa pritom rozumie činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10. Dovolateľ v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP vymedzil otázku „či zmluva o úvere č. V z 8. januára 2016 uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou obsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, písm. g/, písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zákonom aprobovaným spôsobom, alebo uvádzané náležitosti v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú a spotrebiteľský úver je považovaný za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/, písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z.“. Poukázal na rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 3Sžo/19/2012, sp. zn. 8Sžo/2/2013, sp. zn. 5Sžo/21/2013, sp. zn. 5Sžo/32/2014, sp. zn. 6Sžo/61/2014 a sp. zn. 7Sžo/61/2014.

11. So zreteľom na riadne nastolenie právnej otázky spôsobom zodpovedajúcim § 432 ods. 2 CSP a v situácii, že dovolanie žalobcu je v danom prípade procesne prípustné, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi súdu ešte nebola vyriešená (§

421 ods. 1 písm. b/ CSP), dovolací súd skúmal, či je podané dovolanie dôvodné (či je ním skutočne napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočívajúce na nesprávnom právnom posúdení veci).

12. Dovolací súd teda v zmysle uvedeného pristupuje k právnemu posúdeniu vyššie nastolenej právnej otázky dovolateľa.

13. Odvolací súd dospel k záveru, že výška kúpnej ceny motorového vozidla, ako aj výška zaplatenej časti kúpnej ceny motorového vozidla žalobcom v hotovosti nepochybne vyplýva z kúpnej zmluvy, a že výška poskytnutého úveru za obstaranie motorového vozidla nepochybne vyplýva z úverovej zmluvy. Rovnako je nepochybné, že žalobcovi bola odovzdaná zároveň aj faktúra, ktorou bola fakturovaná výška kúpnej ceny motorového vozidla s prihliadnutím na už zaplatenú čiastku kúpnej ceny úhradou v hotovosti žalobcom, ako aj doplnkové služby špecifikované vo faktúre a teda, že zmluva o úvere č. V z 8. januára 2016 uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou obsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, písm. g/, písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

14. Vo vzťahu k § 421 ods. 1 písm. a/ CSP dovolací súd uvádza nasledovné :

15. Pokiaľ dovolateľ opieral prípustnosť svojho dovolania o ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, k uvedenému dovolací súd poznamenáva, že v dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ a označiť ustálenú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, c/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená.

16. Dovolací súd uvádza, že rozhodnutia odvolacieho súdu sp. zn. 3Sžo/19/2012, sp. zn. 8Sžo/2/2013, sp. zn. 5Sžo/21/2013, sp. zn. 5Sžo/32/2014 a sp. zn. 7Sžo/61/2014, na ktoré poukázal dovolateľ, sa síce svojou povahou vzťahujú na problematiku posudzovanej právnej veci, avšak svojím obsahom otázku, ktorú dovolateľ nastolil neriešia. Rozhodnutie odvolacieho súdu sp. zn. 3Sžo/19/2012 pojednáva situáciu, kde si žalobca náklady spojené s poskytnutím pôžičky neoprávnene prirátal k výške poskytnutého spotrebiteľského úveru. V rozhodnutí sp. zn. 8Sžo/2/2013 dovolací súd riešil otázku, či žalobca bol povinný vrátiť spotrebiteľovi v plnom rozsahu plnenie na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola zrušená a teda či žalobca svojím konaním porušil povinnosť uvedenú v § 4 ods. 2 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa. V rozhodnutí sp. zn. 5Sžo/21/2013 dovolací súd konštatoval, že kúpna zmluva, ktorú uzatvoril spotrebiteľ s predajcom a následne uzatvorené zmluvy zmluva a zmluva o zabezpečení, ktorú uzatvoril spotrebiteľ so žalobcom sú závislými zmluvami, na ktoré sa vzťahuje právna úprava § 52 Občianskeho zákonníka a zánik kúpnej zmluvy iným spôsobom než plnením s účinkami spätne spôsobil zánik zmlúv uzatvorených spotrebiteľom a dodávateľom. V rozhodnutí sp. zn. 5Sžo/32/2014 dovolací súd konštatoval neprípustnosť, aby žalobca zahrnul do celkovej ceny úveru aj náklad (poskytnutie konkrétnej služby ako sprostredkovanie úveru). V rozhodnutí sp. zn. 7Sžo/61/2014 sa dovolací súd predovšetkým zaoberal, tak ako to dovolateľ uvádza, porušením povinností stanovených dodávateľom vyplývajúcich z § 7 ods. 1/ ods. 2/ písm. a/ a písm. b/ zákona č. 250/2007 Z. z. a v druhom rade náležitosťami vyplývajúcimi z § 9 ods. 2 písm. a/, písm. c/ a písm. k/ zákona.

17. Dovolací súd v konečnom dôsledku konštatuje, že dovolateľ neoznačil konkrétne rozhodnutia odvolacieho súdu vyjadrujúce právne názory, v ktorých sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu a zaujal iný právny názor, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal dovolací súd v rozhodnutiach, a preto má dovolací súd za to, že v danom prípade dovolateľ nevymedzil dovolaciu otázku spôsobom vyplývajúcim z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

18. Vo vzťahu k námietke vyplývajúcej z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolací súd uvádza nasledovné :

19. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52a ods. 1 OZ ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

24. Podľa § 52a ods. 2 OZ ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

25. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/, písm. g/ a písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti - opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere; úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru; súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny.

26. Podľa § 4a ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa platbu inú ako je úhrada ceny za hlavný predmet plnenia, náklady a poplatky podľa § 10a ods. 1 písm. d/ je spotrebiteľ povinný zaplatiť, len ak s touto platbou výslovne súhlasil pred uzavretím zmluvy alebo pred odoslaním objednávky. Dôkazné bremeno o udelení výslovného súhlasu podľa prvej vety znáša predávajúci.

27. Dovolací súd uvádza, že z obsahu spisového materiálu vyplýva, že medzi žalobcom a žalovanou bola 8. januára 2016 uzavretá zmluva o úvere č. V., predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 6.848 eur. Taktiež 8. januára 2016 žalobca uzavrel kúpnu zmluvu, kde ako predajca vystupovala firma AUTO DISKONT s. r. o., ktorá pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy vystupovala za veriteľa a ako kupujúci tu figuroval žalobca s tým, že predmetom tejto kúpnej zmluvy bol prevod vlastníckeho práva z kupujúceho na predávajúceho s tým, že predmetom prevodu bolo osobné motorové vozidlo Citroën C4 Grand Picasso, EČV: C., za kúpnu cenu 6.174 eur, ktorej časť bola predávajúcemu uhradená v hotovosti pri podpise tejto zmluvy, a to v sume 684,80 eur a zvyšná časť kúpnej ceny mala byť uhradená prostredníctvom predmetného úveru z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX v sume 5.489,20 eur. Zároveň obsahom spisového materiálu je aj faktúra č. U., ktorej predmetom je predmet kúpnej zmluvy, teda motorové vozidlo Citroën C4 Grand Picasso 1.6 Hdi v sume 6.174 eur, Doplnkový zákaznícky servis v sume 349 eur a Carlife Garancia 6 v sume 325 eur.

28. Z obsahu zmluvy o poskytnutí úveru vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou predmetnej úverovej zmluvy tvoriacou jej prílohu, tak ako to priamo vyplýva aj zo znenia úverovej zmluvy, je splátkový kalendár, ktorý žalobca obdržal pri podpise predmetnej úverovej zmluvy, čo potvrdil žalobca svojím podpisom na predmetnom splátkovom kalendári a túto skutočnosť v konaní ani nerozporoval, čiže nejednalo sa o prípad, kedy by spotrebiteľovi bol zasielaný splátkový kalendár až dodatočne a teda o skutočnostiach v ňom uvádzaných by sa bol spotrebiteľ dozvedel až po uzavretí spotrebiteľskej zmluvy, ale naopak v súdnej veci žalobca najneskôr v čase podpisu predmetnej úverovej zmluvy mal vedomosť o dátume splatnosti každej jednej splátky, počnúc 1. splátkou a končiac poslednou 72. splátkou, keďže v tomto splátkovom kalendári je uvedený dátum splatnosti každej splátky s uvedením príslušného dňa, mesiaca a roku, a teda aj termínu konečnej splatnosti úveru, ktorý korešponduje s dátumom splatnosti poslednej 72. splátky. Okrem iného aj priamo v texte predmetnej úverovej zmluvy v rámci platobných podmienok je podľa názoru súdu dostatočne jasne, určito a zrozumiteľne definovaný dátum splatnosti tak 1. splátky, ako i všetkých nasledujúcich splátok a s poukazom na dojednanú dobu trvania úverovej zmluvy, resp. dojednaný počet jednotlivých splátok, je tiež z toho zrejímavý aj dátum konečnej splatnosti úveru, t. j. poslednej úverovej splátky, a to aj pre priemerného spotrebiteľa.

29. Čo sa týka uplatňovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti týkajúcej sa kúpnej ceny a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a ich vplyvu na celkovú výšku „RPMN“, dovolací súd uvádza, že v tomto smere dovolací súd vychádzal zo skutkového stavu, tak ako ho zistil odvolací súd v zmysle § 442 CSP. Pri tomto posudzovaní však dovolací súd dospel k odlišnému právnemu názoru. Totižto z obsahu kúpnej zmluvy vyplýva, že časť kúpnej ceny vo výške 684,80 eur bola predávajúcemu zaplatená v hotovosti pri podpise zmluvy, a že zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 5.489,20 eur bude predávajúcemu zaplatená prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Z obsahu úverovej zmluvy však jednoznačne vyplýva celková dojednaná výška úveru v sume 6.163,20 eur s tým, že predmetný spotrebiteľský úver bol účelovo viazaný, a to na obstaranie tam uvedeného predmetu financovania, ktorým bolo predmetné motorové vozidlo Citroën C4 Grand Picasso Diesel 1,6 HDi. Dovolací súd však konštatuje, že v zmysle § 52a ods. 2 OZ vyplýva jednoznačná závislosť týchto zmlúv, čo nerozporovali ani súdy nižšej inštancie. Avšak dovolací súd je toho názoru, že pokiaľ v zmysle § 52a ods. 2 OZ je daná vzájomná zmluvná závislosť, tak táto závislosť musí byť zrejímavá aj z obsahu dojednaných zmlúv, a teda nesmie byť vzájomné dojednanie takýchto zmlúv odlišné. V tomto prípade nekorešpondujúce v dojednanej výške pri kúpnej zmluve - kúpnej ceny (5.489,20 eur) a pri spotrebiteľskom úvere - výška spotrebiteľského úveru (6.163,20 eur). A to bez ohľadu na vystavenú faktúru č. U., ktorou bol fakturovaný predaj osobného automobilu Citroën C4 Grand Picasso 1,6 HDi vrátane doplnkového zákaznickeho servisu a Carlife Garancia 6. Dovolací súd tak konštatuje, že uplatnenie § 52a ods. 2 OZ na zmluvné dojednanie (kúpnu zmluvu a spotrebiteľský úver) je v tomto prípade zásadné.

30. Na základe uvedeného je nepochybné, že RPMN uvedená v úverovej zmluve nezodpovedá kúpnej cene, ktorá je uvedená v kúpnej zmluve, t. j. 6.174 eur, po odpočítaní zaplatených 684,80 eur v sume 5.489,20 eur a následkom čoho je úverová zmluva bezúročná a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z. z.

31. Vzhľadom na uvedené, dovolací súd ustálil, že výklad ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý učinil odvolací súd nezodpovedá všetkým metódam interpretácie právnej normy a teda, že dovolateľ opodstatnene namieta, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

32. So zreteľom na to dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 CSP v spojení s § 450 CSP).

33. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

34. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.